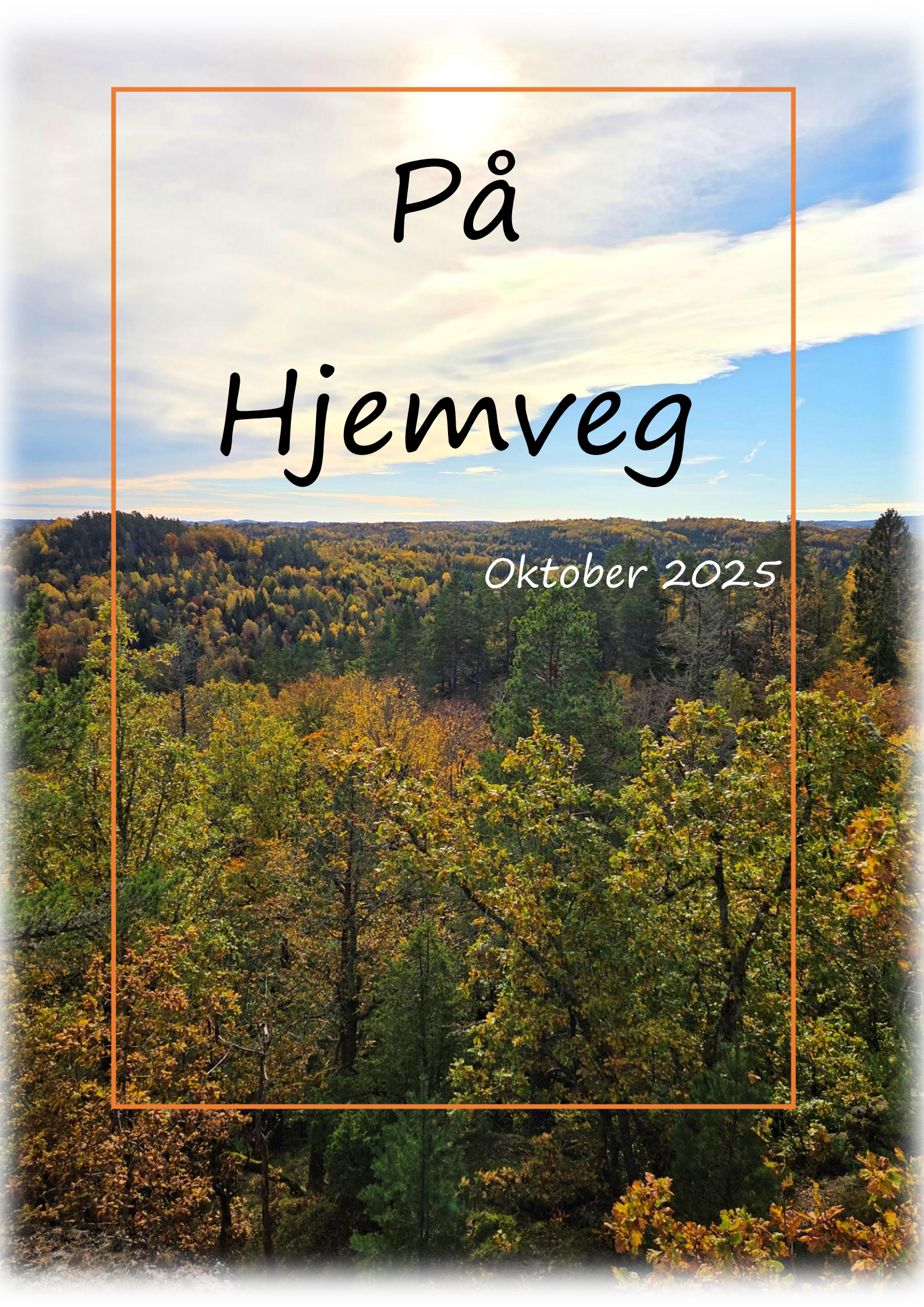

På Hjemveg

Oktober 2025

På Hjemveg

Utgis av Evangelisk Luthersk Misjonslag (ELM).

- Misjonsorganisasjon ble grunnlagt høsten 2004.
- Den er et åndelig hjem og et arbeidslag for kristne venner som ønsker å utbre Bibelens budskap i Norge og på misjonsmarken.
 - Organisasjonen har arbeid i Norge og Peru.
- Arbeidet grunnes på Den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og nedfelt i den evangelisk-lutherske trosbekjennelse og den rosenianske tradisjon.
- Misjonslaget ønsker å vandre på de gamle stier, slik at det evige frelsesord, gitt oss i Bibelen, om Jesus Kristus og ham korsfestes, må være sentrum og alfa og omega i Ordets utleggelse. Alle andre emner som Skriften og menneskelivet viser fram for oss, bør sees i lys av en sterk og klar forkynnelse av ordet om korset.

Hjemmeside for ELM: www.misjonslaget.no

Hovedkonto ELM: 1638.21.01514

Vipps: 119348.

Redaksjonen:

Jan Oskar Butterud, Thomas Klavenæs, Rode Malerød,
Birgitte Klavenæs og Birger Mangelrød

Innhold

Fortellinger for små og store	4
Intervju med Thor Fremmegård	6
Sangsiden	10
Et vitnesbyrd	11
Dikt	13
Sitatsiden	14
Minneord	15
Ung	17
Aktuelt	22
Katekismepreken	24
Galaterbrevet	26

Historier for små og store

Historier for små og store - En historie, ett fyndord og ett prekenutdrag over Jes 40,12

Hvem har målt vannene med sin hule hånd ...

Min farmor og farfar bodde i en åsside med utsikt over Tyrifjorden. Der bada vi om sommeren, en fin sandstrand som het Liengstranda.

Da jeg var liten så lurte jeg veldig på hvorfor ikke alt vannet rant ut i sanden.

Da jeg ble en voksen bibelleser fikk jeg svar: Hvem har målt vannene med sin hule hånd ...? (Jes 40,12.)

Det er Herrens kraft som holder Tyrifjorden oppe. I sin hule hånd, han sørger for at den ikke renner uti sanden fordi han har målt vannene.

Så allmektig er Gud!

... og målt himmelen med sine utspente fingre.

Når jeg ser på stjernene matematiske harmoni, må det være Gud, Den Allmektige som har plassert de der.

Dersom jorda kommer av et stort smell, hva da med alle stjernene som står på sin plass og lyser for oss.

Så allmektig er Gud.

Og samlet jorden muld i sjepper og veid fjell på vekt og hauger i vektskåler.

Jeg er oppvokst med åser som er svalende å skue. Et mektig syn synes jeg er å se oppover åssiden og tenker på det steinmassene og den jord som Gud har lagt der og pyntet med trær. Han har ikke bare bestemt tresortene, men hvert blad og hver nål på grenene.

Så allmektig er Gud.

Intervju med Thor Fremmedgård

1. Hvordan ble du en kristen, Thor Fremmegård?

Jeg vokste opp i et ikke-kristent hjem i «Østkroken» i Aremark i Østfold. Min hjemgård Fremmegård var nærmeste nabo til Hallesbygårdene. (Ole Hallesby kom fra Søndre Hallesby). Hjembygda var sterkt preget av kristendom, slik at stort sett alle naboer bekjente kristen tro. Mine foreldre hadde også kristen bakgrunn. Det gjorde at mor alltid var positiv, mens far var mer avgjort motstander.

En nabogutt fikk meg tidlig med på et kristent «guttelag» og på noen kristne leirer. Mor kunne også ta imot misjonsforening, og enkelte andakter som gjorde sterkt inntrykk. Jeg visste at det var rett å bli en kristen, men tenkte å vente til senere, når jeg ble gammel. Jeg ville ikke miste det jeg tenkte var «gledene i livet». Det jeg hadde hørt, gjorde nok likevel slik at tanker om døden og evigheten kom stadig nærmere. Så jeg begynte å be om at jeg ikke måtte å dø før jeg hadde blitt en kristen.

Så kom det en «ungdomsvekkelse» til hjembygda. En del ungdommer mellom 14 og 20 år ville bli kristne. Da kom Guds kall enda nærmere innpå livet. Min gode nabo og kamerat ville nok gjerne ha meg med, så han vitnet ganske frimodig: «Tenk om Jesus kommer tilbake, hvordan går det med deg da?»

Dette var det som skulle til for at motstanden ble overvunnet. Jeg bøyde kne hjemme ved senga mi, og ba om at Jesus måtte komme inn i livet mitt. Dette ble et vendepunkt, selv om jeg da forsto svært lite av evangeliet. Men ble raskt med på en kristen ungdomsleir med både mye forkynnelse og vitnemøter. Dette var sommeren 1972, og jeg var snart 16 år.

Jeg begynte å lese i et Nytestamente jeg hadde fått til konfirmasjon, og etter hvert fikk jeg egen Bibel som jeg leste i jevnlig. Jeg tenkte at Gud skulle hjelpe meg til å bli en god kristen. Jeg ba Jesus om hjelp til å leve slik han ville. Så ble det nederlag og bønn om tilgivelse når jeg opplevde at det gikk dårlig med å være en kristen.

Noen venner fortalte at de hadde fått hjelp til å «seire» med en ny dåp eller en åndsdåpsopplevelse. Dette skapte uro og forvirring. Inn i denne kampen og spenningen fikk jeg «heldigvis» også høre en frigjørende nådeforkynnelse som

gradvis nådde mitt hjerte. Jeg fikk flytte fra «min egen kristendom» til det Jesus hadde fullbrakt for meg!

2. Det var tre vekkelser i Aremark i 1864, 1876 og 1896 før Ole Hallesby virket, (sto i Vekkelse) fra 1904. Merket man dette på 60- og 70- tallet? Med andre ord: Hvordan var kristenlivet i Aremark?

Det var mange bedehus i kommunen, selv om det bare var 1400 innbyggere. Indremisjonen (nå Normisjon) og Misjonssambandet hadde hver sine hus. I tillegg hadde pinsevennene sine gudshus.

Særlig hadde Indremisjonen stått sterkt i bygda gjennom mange vekkelsesperioder. Christian Hallesby (far til Ole Hallesby) var en åndelig leder over lang tid. Men det hadde også vært store vekkelser med Kinamisjonens predikanter tidlig på 1900-tallet. Alt dette preget nok absolutt Aremark da jeg vokste opp.

Min bestefar (som døde før jeg ble født) var Indremisjonsmann, slik at det hadde vært utallige møter i mitt barndomshjem i mange tiår. Min far tok oppgjør med dette, og prøvde lenge å holde kristendommen på avstand. Men han var velsignet med bl.a. en spesiell forbeder, en frivillig forkynner på den nærmeste husmannsplassen til vår gård. I en samtale med meg som ung kristen ga denne gamle mannen meg denne overraskende

beskjed: «Nå kommer din far snart». Jeg synes det virket utenkelig. Men det skjedde!

Min mor kom da ganske snart til avgjort kristen tro. Det skjedde ved et husbesøk fra noen ungdommer som var på (noen) teltmøter i bygda. Far ble da rasende, før det ble ganske «svart» i hans liv, og han ble sengeliggende. Det ble etter hvert rop om nåde. Han begynte å lese i andaktsboka til Øivind Andersen, «Ved kilden», og gradvis begynte nådebudskapet å lyse inn i hans indre. Det ble en så radikal sinnsforandring som jeg sjelden har opplevd hos noe menneske.

3. Christian, og særlig Ole Hallesby sto i vekkelse i Østfold. Var noe av Hallesbys ånd i Aremark?

Det er ikke tvil om at Aremark er ei bygd som hadde vært sterkt, og positivt preget av haugianisme. Den mere frigjørende rosenianske forkynnelse hadde nok også vært der, men var nok ikke sterkest, heller ikke i min oppvekst. Det har heller ikke vært sterk læremessig bevissthet i min hjembygd om vår lutherske arv, en arv som jeg personlig er blitt mer og mere glad i.

Jeg tenker det bønnelivet som vi så fint møter i Ole Hallesbys bok «Fra bønnens verden» nok har preget bygda i generasjoner, og ført mye velsignelse med seg, like frem til i dag.

Sangsiden

Redningsmannen

Har du glemt den ømme smerte, har du glemt det milde kall. Da Guds stemme talte indelig om dine synder tall. Den fortalte at din vandring førte bort fra livets veg, og du visste klart at den førte i fortapelsen for deg. Men den smerten og den nøden, den er ikke mere din. Derfor kjenner ikke sjelen lenger redningsmannen sin.

Men den sol som varmer jorden så det spirer blir liv og frø, Den kan også lage skorpe slik at den blir hard og tørr. Slik kan Nådestolen virke på en ubotferdig sjel, som fortrenger syndens smerte og tror at alt er såre vel. Og den smerten og den nøden, om den ikke mer er din. Da vil sjelen ikke lenger kjenne redningsmannen sin.

Denne redningsmann for sjelen; Jesus Kristus er hans navn. Om du kjenner nød og smerte finnes tilflukt i hans favn. Han for smerten er en balsam Han i nøden er en borg, der i kampen finnes hvile der er trøst i all sorg.

For om sorgen over synden ofte tynger sjelen din, vil ditt hjerte søke tilflukt kun hos redningsmannen sin.

Dagfinn Sandal

Et vitnesbyrd

Et vitnesbyrd om livets største under.

En sannhet stor om Jesu kjærlighet.

At han som er fullkommen ble gjort syndig,

en nåde stor som intet menneske vet.

Han døde i mitt sted, for meg som intet vet,

han all misgjerning tok og for meg led.

Han all min synd tok bort, alt som ble meg for stort.

Å, frelser kjær, det er for alltid gjort.

Guds rike er for syndere alle,

det finnes ikke krav til skikkethet.

Det er ei heller regning å betale,

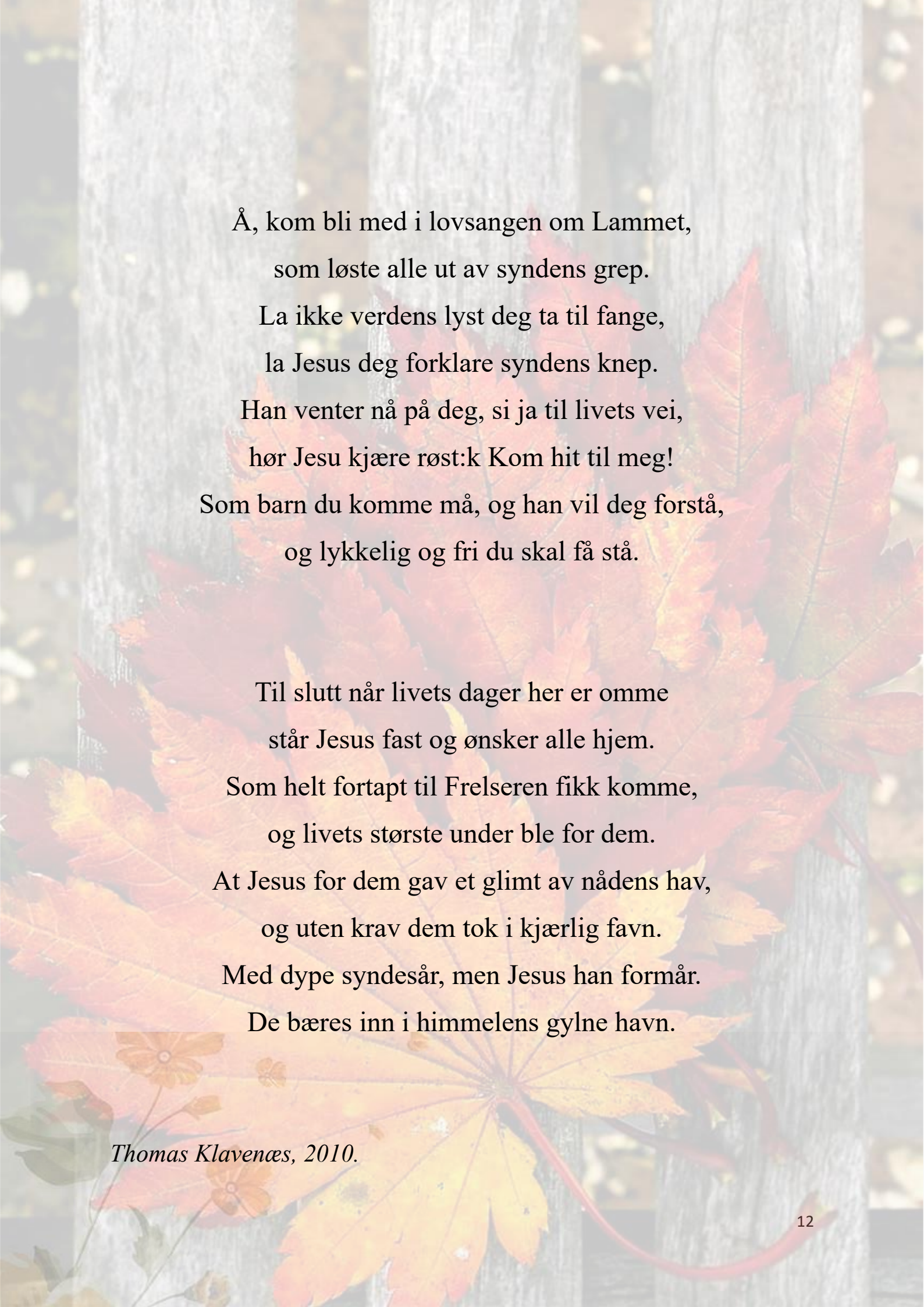
og vinnerlodd må ikke legges ved.

Du over alt formår, om intet du forstår,

og ingenting av ansvaret du får.

For Jesus har betalt, han sonet har for alt.

Du som borger av Guds rike med ham går.

Å, kom bli med i lovsangen om Lammet,
som løste alle ut av syndens grep.
La ikke verdens lyst deg ta til fange,
la Jesus deg forklare syndens knep.
Han venter nå på deg, si ja til livets vei,
hør Jesu kjære røst: Kom hit til meg!
Som barn du komme må, og han vil deg forstå,
og lykkelig og fri du skal få stå.

Til slutt når livets dager her er omme
står Jesus fast og ønsker alle hjem.
Som helt fortapt til Frelseren fikk komme,
og livets største under ble for dem.
At Jesus for dem gav et glimt av nådens hav,
og uten krav dem tok i kjærlig favn.
Med dype syndesår, men Jesus han formår.
De bæres inn i himmelens gylne havn.

Thomas Klavenæs, 2010.

Dikt

Herligheten sel

av Bodil Anita Iversby Illevold

*Vet du om at Jesus
er Herligheten selv?*

*Han er mektig
selv i livets mørke kveld.
De onde flykter fra Ham,
redsel fyller hver en ånd
som binder menneskene
med syndens bånd.*

*Jesus er livets Lys,
ja, herligheten selv!*

*Kom til Gud,
kjærlighetens kildevell.
Han vil lede deg på stien,
hvert skritt; Han vokter dem
hele veien som du går
til Det Nye Jerusalem.*

Sitatsiden

Sitater fra Luthers store galaterbrevskommentar

Til Gal 1,4: *Han som gav seg selv for våre synder for å fri oss ut av den nåværende onde verden ...*

... [vi skal] legge omhyggelig merke til hvert enkelt ord og ikke løpe med likegyldig blikk hen over dem, for de gir helt makeløs trøst og styrke til skrekkslagne hjerter.

... syndene våre er så store, så talløse og så uovervinnelige at ikke all verden kunne klare å gjøre opp for en eneste en av dem.

Løsesummens størrelse - Guds Sønns blod - er vitterlig i seg selv nok til å klargjøre at vi ikke er i stand til å gjøre opp for eller å få herredømme over synden.

Vi gir en god dag i synden og ser på den som en liten og helt ubetydelig bagatell. Riktignok fører den til samvittighetsnag, men ikke desto mindre regner vi med at synden ikke er mer alvorlig enn at vi saktens skal være i stand til å skaffe den av veien med en eller annen kraftanstrengelse av en fortjenstfull gjerning.

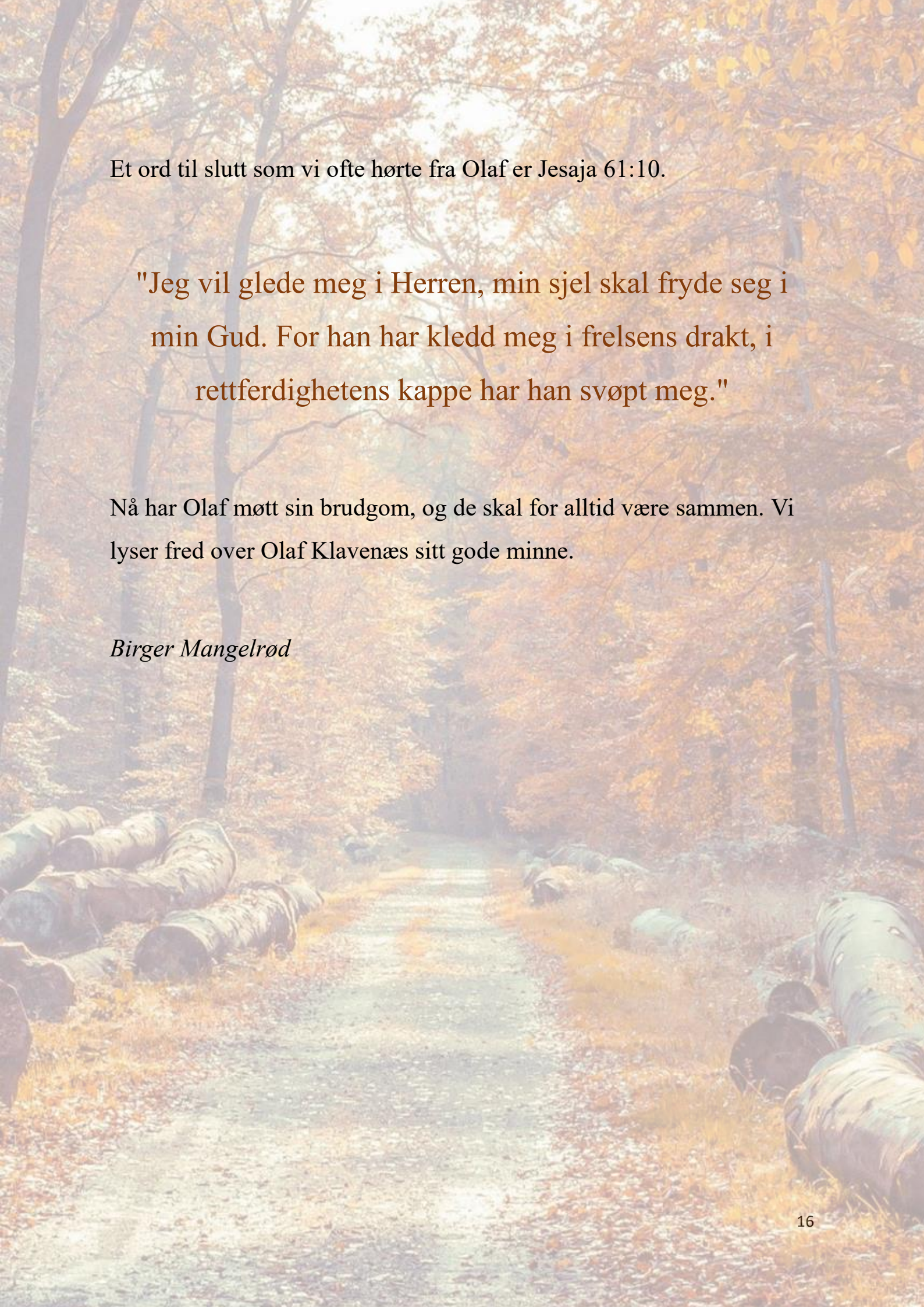
Martin Luthers verker i utvalg, B. VI, s. 147f. Ved Sigurd Hjelde, Inge Lønning og Tarald Rasmussen. Gyldendal norsk forlag Oslo. 1983

Minnesord

Olaf Klavenæs ble hentet hjem til Jesus den 30. juli 2025. Han var rede til å reise herfra, og møte sin Frelser.

Olaf snakket ofte om at han så fram til å møte sin kjære Irene, som ble hentet så uventet to og et halvt år før ham. Vi sitter igjen med mange gode minner og mye godt som Olaf fikk gi oss fra talerstolen, og i samtale. I tillegg var han en lun person med mange gode kommentarer.

Olaf Klavenæs ble født samme året som Norge fikk sin frihet. Og er det noe som sitter igjen etter ham, så er det frihetsbudskapet om Jesu underfulle frelsesverk. Irene og Olaf hadde et godt liv sammen, som resulterte i fire staute karer. Det som omveltet livet for dem, var da han i en alder av 46 år fikk hjerneblødning, og det så mørkt ut. Men Herren reiste Olaf opp igjen! Men det praktiske arbeidet sitt måtte han gi opp. Han fikk derimot stor nåde til å virke som Ordets såmann. Olaf fikk flere år på Fossnes bibelskole som timelærer med Salomos høysang som hovedfag. I tillegg møter i Lekmannsmisjonen og senere i Misjonslaget. Det som bør nevnes er boka som ble utgitt! "Perler fra Høysangen" med hjelp av gode venner. Det er en skatt som vi kan øse av i ettertiden.

A misty autumn forest path with fallen logs. The path is covered in fallen leaves and leads into a dense forest of trees with orange and yellow foliage. Several large logs are scattered along the path, some on the left and some on the right. The atmosphere is soft and hazy, with light filtering through the trees.

Et ord til slutt som vi ofte hørte fra Olaf er Jesaja 61:10.

"Jeg vil glede meg i Herren, min sjel skal fryde seg i min Gud. For han har kledd meg i frelsens drakt, i rettferdighetens kappe har han svøpt meg."

Nå har Olaf møtt sin brudgom, og de skal for alltid være sammen. Vi lyser fred over Olaf Klavenæs sitt gode minne.

Birger Mangelrød

Ung

Jeg har dette året fått gå på Fjellheim Bibelskole. Bibelskoleåret har gitt meg mye, både menneskelig og åndelig. Vi har fått undervisning i bibelfag, om det kristne livet, og hatt timer med sjelesorg. Lærerne har vist meg mye nytt i Bibelen, om verden og kristenlivet. I tillegg har vi fått reist rundt i Nord-Norge. Det har vært veldig fint å møte menneskene der og bli kjent med deres

Fra barnemøte i Lakselv

kultur. Flere steder samles det barn fra hele bygda til barnelag, selv om de ikke kommer fra kristne hjem. På møter kan det komme 1-3 personer. Vi har fått se i praksis det Jesus sier: For hvor to eller tre er samlet i mitt navn, der er jeg midt iblant dere (Matt 18,20). Det er vanskelig å vite hva en skal trekke fram fra et så innholdsrikt år, men jeg har trukket fram noe av det jeg har lært og sitter igjen med.

Ingenting som står i Bibelen er tilfeldig. Gud har trukket en rød tråd gjennom hele boka. På Fjellheim fikk vi grundig undervisning fra det Gamle Testamentet (GT). Vi lærte at GT vitner om Jesus, og inneholder flere trosforbilder og løfter fra Gud som også gjelder oss. Allerede i 1. Mosebok står det om Jesus. Eva og Adam blir fristet av djevelen, og faller da i synd. Gud forbanner slangen, men til menneskene gir Han et løfte: Han skal knuse ditt hode og du skal knuse hans hæl. Slangen kommer til å ødelegge mye av menneskelivet (hælen), og det merker jeg tydelig. Løftet “Han skal knuse ditt hode”, skjedde da Jesus døde på korset og oppstod igjen fra de døde. Gud hadde en frelsesplan helt fra starten, så glad er Han i menneskene.

Bønn var i stort fokus på Fjellheim. Lærerne ba for dagen og før hver time, vi ba i grupper før utreiser og ved mange andre anledninger. Måten lærerne i praksis viste oss å be ble et forbilde for meg. Paulus oppfordrer oss til å Be uten opphold (1. Tess 5,17). Jesus ønsker å bli med i hverdagen, og på de små og store valgene. På høsten hadde vi en dybdedag i bønn. “Dybde” er et valgfag. Vi hadde valgfagsdager flere dager i måneden, hvor vi kunne velge mellom «Dypde», «Aktiv» eller «Skape». I «Dypde» fokuserte vi på ett emne hele dagen, som er ulikt fra andre undervisningsdager med ulike fag. Den dagen lærte vi at bønn mer er «å være» enn «å gjøre». Gud er større enn ordene våre. Hvorfor ber vi egentlig? Ofte føles bønn som et minusprosjekt. Men Bibelen sier mye om viktigheten, mulighetene, arbeidet og kraften bønnen har. Bekjenn derfor deres synder for hverandre og be for

hverandre, for at dere kan bli helbredet. (Jakob 5,16). Vi er skapt for relasjon med Gud. Bønn er kjærlighetens felleskap med kjærligheten selv, som det står i 1. Joh 4, 16 Gud er kjærlighet. Den som blir i kjærligheten, blir i Gud, og Gud i ham. Flere steder i Bibelen står det tydelig at Jesus er nær. I Salme 139 står det Bakfra og forfra omgir du meg, du legger din hånd på meg, og i Filipperne 4,5 Herren er nær, også i Salme 16,8 står det Han er ved min høyre hånd, jeg skal ikke rokkes. Vi fikk i oppgave å gå en tur og snakke med Jesus, som om han gikk ved siden av oss, for så nær er han. Det er godt å leve i visshet om at Jesus alltid er nær og tilgjengelig. På slutten av dagen fikk vi spørsmålet: Hva hadde du gjort om det ikke fantes noen andre i verden utenom Jesus og deg?

Hjemme hos familien Malerød

I vinter var vi sju uker på utenlandstur til Sør-Amerika, for å se arbeidet Misjonssambandet driver der nede. Hovedsakelig var vi i Bolivia, men også i Peru og Brasil. Det var fint å se arbeidet på nært hold. Jeg fikk også treffe misjonærfamilien Malerød i Arequipa. Vi fikk se den nye kirka, og deltok på

ungdomsforening og søndagsmøte. Jeg sitter igjen med mye fra Sør-Amerikaturen.

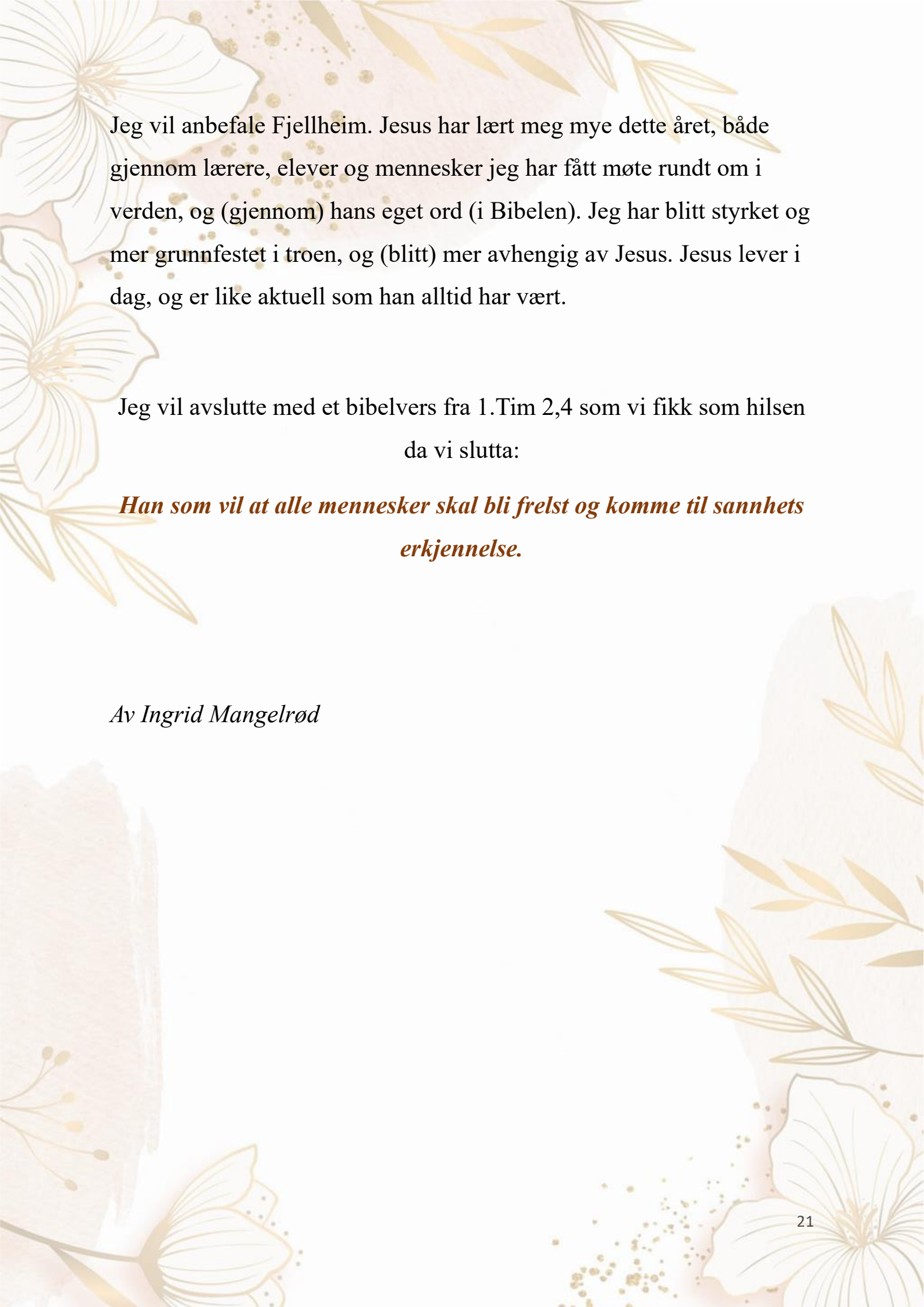
Katolisisme preger sterkt Sør-Amerika og blandingsreligion var tydelig flere plasser.

Adskillige steder var det Kristusstatuer og tydelig spor etter ofringer. For flere er det vanskelig å stole på at «ett holder», så for å være på den sikre siden, ba de litt til Gud, og litt til Maria, foruten at de ofret til andre jordguder. Dette ble for meg en oppvekker, fordi jeg ofte tviler på at Jesus alene holder.

Jeg ser på de store og mange syndene mine. Frelsen gjelder kanskje for de andre, men ikke for en så stor synder som meg. I våres gikk vi gjennom Romerbrevet, og da lærte jeg noe som ble veldig godt: Ved ham har vi også ved troen fått adgang til denne nåden vi står i. (Rom 5,2). Vi står i nåden; vi hopper ikke inn og ut av den. Det er ikke sann at når vi på nytt faller i synd, så hopper vi ut av nåden, og når vi bekjenner syndene, så er vi tilbake i den. Nei, vi får leve i Guds nåde hele tiden. Du kan komme til Ham igjen og igjen med den samme synden.

Kristus-statuen i Cochabamba

Jeg vil anbefale Fjellheim. Jesus har lært meg mye dette året, både gjennom lærere, elever og mennesker jeg har fått møte rundt om i verden, og (gjennom) hans eget ord (i Bibelen). Jeg har blitt styrket og mer grunnfestet i troen, og (blitt) mer avhengig av Jesus. Jesus lever i dag, og er like aktuell som han alltid har vært.

Jeg vil avslutte med et bibelvers fra 1.Tim 2,4 som vi fikk som hilsen da vi slutta:

Han som vil at alle mennesker skal bli frelst og komme til sannhets erkjennelse.

Av Ingrid Mangelrød

Aktuelt

Katharina Luther

I sommer var det 500 år siden Katharina von Bora giftet seg med Martin Luther.

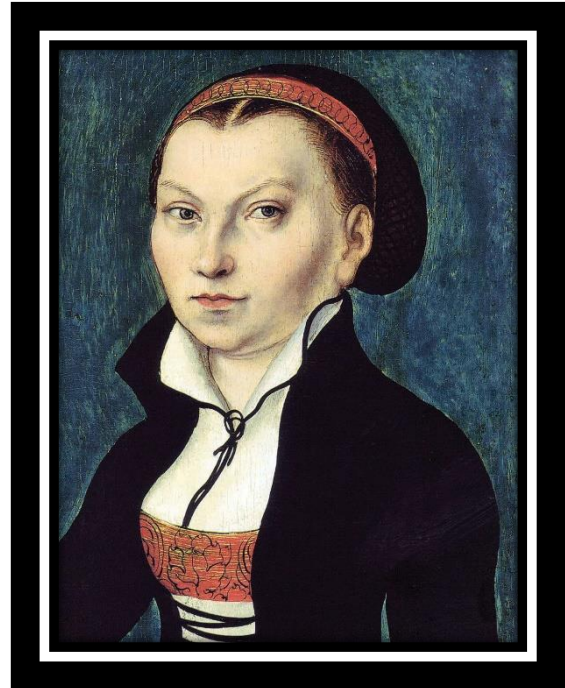
Det satt en ung kvinne i et kloster. Mot sin vilje satt hun der. Hun var plassert der av sin far som ikke hadde råd til å ha henne hjemme. Det var stusslig der. Ikke hadde nonnene lov til å snakke sammen; de måtte holde all trang til sosialt samvær dypt inni seg. Det ene året etter det andre, i stillhet.

Plikter var det nok av, natt og dag. Hvis de skulle bli salige en dag, så måtte de følge visse regler.

En dag hørte hun om en munk som opponerte mot pavekirken og klosterlivet. Stadig flere våknet opp for den bibelske tro; de ble løst fra pavekirkens tvang. Dette førte til spenning blant nonnene. Etter hvert fikk de denne munkens bøker for hånden. Bøkene måtte bli smuglet inn i klosteret. Da Katharina fikk disse å lese, tenkte hun: Så dette er veien til salighet.

Koppe het en mann som leverte fisk og drikke i klosteret. Klosterledelsen hadde tillit til denne fiskemannen, så han kom rett inn på kjøkkenet med varene; hvilket slett ikke alle var forunt. En dag, med fare for å miste hodet, fikk han smuglet tolv nonner ut av klosteret.

Så står Katharina på torvet i Wittenberg uten penger, mat og hjem; men nå var hun fri, men fri til hva? Hun og de andre måtte satse på et godt gifte, det var den sikreste veien til et verdig liv utenfor klosteret.

Tiden gikk, og hun så at den ene etter den andre ble bortgiftet. En dag fikk hun et godt øye til en som også fikk et godt øye til henne. Da guttens foreldre fikk høre at deres håpefulle tenkte å gifte seg med en rømt nonne, ble det intet ekteskap mellom de unge forelskede.

Da prøvde Luther å gifte bort Katharina med en gammel hovmodig professor, men det ville ikke Katharina. Hun ville ha Martin Luther, og han ble det.

Jan Oskar Butterud

Katekismepreken

Det sjette bud

«Du skal ikke bryte ekteskapet».

«Vi skal frykte og elske Gud, så vi lever et rent og tuktig liv. Enhver «skal elske og ære sin ektefelle». Ekteskapet er den eldste stand og ordning, innstiftet i paradiset av Gud selv, som ville at mann og kvinne skulle være ett kjød.

Ingen verdsetter ekteskapet mellom mann og kvinne like høyt som Bibelen gjør. Bibelen beskriver mann og kvinne som brudgom og brud; Jesus som brudgom, syndere som brud. Guds suverene ordning i kjærlighet til menneskene.

Dette budet er trolig vel det som flest det har syndet imot opp gjennom historien. Tenk hvor mange menneskelige tragedier som har oppstått som følge av brudd på mot det sjette bud. I mennesket skjuler det seg et begjær som søker fornøyelse i utukt og skammeligheter. Slik er det gamle mennesket, i oss alle.

I dagens samfunn blir det oppfordret til å utleve sine lyster, på alle mulige måter. Det aller mest skammelige får økende anerkjennelse og godkjennelse. Det vi ser og opplever i dag er likt det som var i Sodoma og Gomorra. Gud i sin opphøyethet vil nok snart sette en strek for et samfunn og verden i fritt fall.

Til deg som lever i ett ekteskap eller alene og sliter med synd mot det sjette bud, har Jesus et ord: Jes 1:18. «Kom la oss gå i rette med hverandre, sier Herren. Om deres synder er som purpur, skal de bli som den hvite snø, om de er røde som skarlagan, skal de bli som den hvite ull». Å gå i rette, betyr å komme til Jesus og fortelle det akkurat som det er. Vil da syndelysten forsvinne med en gang, og problemet bli løst? Kanskje noen ganger, men dessverre er det som oftest ikke slik. Det ender for ofte i fall, på fall. Rom 7:19. «Det gode som jeg vil, det gjør jeg ikke. Men det onde som jeg ikke vil, det gjør jeg». Det er vel ingen lyst som er så sterk hos oss som dette begjæret. Men Jesu kjære ord til oss er at «jeg tar det på meg, denne synd var med meg på korset». Det finnes ikke en erkjent synd, som Jesus ikke har betalt for. Det finnes ikke et «helt» hjerte som Gud vil fordømme.

Hva skal vi gjøre? Foruten å gå straks til Jesus å og fortelle Ham alt?

- Se på Jesus i fristelsens stund! Skal Jesus måtte lide for enda en av mine skammelige synder? Be om at hvis det er Hans vilje, får du gå fri.
- For noen, eller noen ganger kan det være til hjelp å oppsøke en god kristen venn, og fortelle om dine synder.

Thomas Klavenæs

Galaterbrevet

Gal 1, 4 – 5. Han som gav seg selv for våre synder for å fri oss ut av den nåværende onde verden ...

**Hva ga Jesus Kristus? Ga han kraft til gode gjerninger?
Fullkommen seier over synden? Nei, han «ga seg selv.» Hvorfor ga Jesus seg selv? «For våre synder.»**

Derfor peker Johannes på Jesus og sier: «Se der, Guds lam som bærer verdens synd!» Følgelig den synda som du sliter med; og også den synda som du elsker. Når Jesus har båret bort all synd, er det ingenting tilbake. Jesus har fullført det han kom for. Derfor sier han på korset: Det er fullbrakt.

Med andre ord: Jesus ga seg selv for å ta bort våre synder. Når synda er tatt bort og lagt på Jesus, så er den ikke lenger på meg. Når han har kastet den bak sin rygg og tråkket på den, da er den ikke lenger på deg. (Mika 7,19.) Dersom man tar en ting fra det ene stedet og legger på det andre, så er den ikke lenger på det første. (Rosenius).

Dvs. du som tror at Jesus har båret bort dine synder, vit at de alle sammen da er borte. Som profeten Jesaja sier: «Jeg utsletter dine overtredelser som en tåke og dine synder som en sky. Vend om til meg, for jeg gjenløser deg!» Da er det klar himmel over deg, for Jesus gav seg selv for våre synder.

Jan Oskar Butterud

PÅ GJENSYN!

Redaksjonen hilser dere med

Romerne 8:1:

«Så er det da ingen
fordømmelse for dem som er i
Kristus Jesus»